

KORIGENDÁ**Dodatok**

(Úradný vestník Európskych spoločenstiev P 52 zo 16. augusta 1960)

Nariadenie č. 11 týkajúce sa odstránenia diskriminácie v oblasti cien a podmienok dopravy pri uplatňovaní článku 79 ods. 3 Zmluvy o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva sa dopĺňa do slovenského mimoriadneho vydania úradného vestníka (kapitoly 07) v tomto znení:

„NARIADENIE Č. 11**týkajúce sa odstránenia diskriminácie v oblasti cien a podmienok dopravy pri uplatňovaní článku 79 ods. 3 Zmluvy o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva**

RADA EURÓPSKEHO HOSPODÁRSKEHO SPOLOČENSTVA

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 79,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru,

keďže článok 79 ods. 3 požaduje, aby Rada stanovila pravidlá na odstránenie foriem diskriminácie pokiaľ ide o dopravu v rámci Spoločenstva ako sa uvádza v článku 79 ods. 1;

keďže také odstránenie vyžaduje zákaz vyššie uvedených foriem diskriminácie, vrátane stanovenia sadzieb alebo inak, dopravných sadzieb a podmienok dopravy, ktorých použitie by predstavovalo diskrimináciu;

keďže bude možné skontrolovať, aké ceny a podmienky dopravy sa používajú a zistiť akúkoľvek diskrimináciu len vtedy, ak sa bude od dopravcov a príslušných sprostredkovateľov vyžadovať, aby poskytli potrebné informácie a vypracovali doklad umožňujúci, aby takéto informácie boli skontrolované, a aby sa podrobili inšpekcii;

keďže na účely zabezpečenia dodržiavania týchto opatrení by sa mal vytvoriť systém sankcií, ktoré by podliehali revízií Súdneho dvora s neobmedzenou právomocou, ako sa stanovuje v článku 172 zmluvy,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Ustanovenia tohto nariadenia sa vzťahujú na prepravu tovaru železničnou, cestnou alebo vnútrozemskou vodnou dopravou v rámci Spoločenstva, s výnimkou tovaru uvedeného v prílohách I a III k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva uhlia a ocele.

Článok 2

1. Ustanovenia tohto nariadenia sa vzťahujú na všetky prepravy tovaru odosielaného z miesta alebo na miesto na území členského štátu, vrátane prepravy medzi členskými štátmi a tretími alebo pridruženými štátmi.
2. Ustanovenia tohto nariadenia sa vzťahujú na tie úseky ciest, ktoré sa uskutočňujú v rámci Spoločenstva.
3. Tieto ustanovenia sa vzťahujú aj na tie úseky ciest vykonávaných železničnou, cestnou alebo vnútrozemskou vodnou dopravou, pri ktorých je tovar prepravovaný inými druhmi dopravy na iných úsekoch ciest.

Článok 3

Keď sa preprava uskutočňuje sa na základe jednej zmluvy o preprave postupne vykonáva rôznymi dopravcami, každý takýto dopravca podlieha ustanoveniam tohto nariadenia na tom úseku prepravy, ktorú vykonáva.

Článok 4

1. V prípade dopravy v rámci Spoločenstva je zakázaná každá diskriminácia, ktorá spočíva v tom, že dopravca uplatňuje za prepravu toho istého tovaru na tých istých dopravných spojeniach rozdielne ceny a podmienky dopravy z dôvodu krajiny pôvodu alebo určenia.

Týmto zákazom nie je dotknutá platnosť súkromnoprávných zmlúv.

2. Zakazuje sa aj stanovenie dopravných sadzieb alebo ceny a podmienok, ktoré by pri ich použití predstavovali diskrimináciu v zmysle odseku 1.

3. Zákaz stanovený týmto článkom nadobúda účinnosť od 1. júla 1961.

Článok 5

1. Do 1. júla 1961 vlády oznámia Komisii sadzby, dohody, cenové dohody a podmienky dopravy, platné v ich príslušnom štáte, a podľa ktorých sa sadzby a podmienky dopravy toho istého tovaru na tých istých dopravných spojeniach menia podľa krajiny pôvodu alebo určenia tovaru. Všetky opatrenia tohto druhu zavedené následne sa taktiež bezodkladne oznámia Komisii.

2. Do 1. januára 1961 dopravné podniky poskytnú svojim vládam všetky príslušné informácie, týkajúce sa sadzieb, dohôd, cenových dohôd a podmienok dopravy v zmysle odseku 1, a bez zbytočného odkladu im oznámia každé následne zavádzané opatrenia tohto druhu.

3. Ustanovenia tohto článku sa vzťahujú na prepravu tovaru, odosielaného z miesta a na miesto určenia v rámci územia členského štátu.

Článok 6

1. Na každú zásielku tovaru v rámci Spoločenstva sa požaduje prepravný doklad s nasledujúcimi údajmi:

- meno a adresa odosielateľa;
- druh a hmotnosť tovaru;
- miesto a dátum prijatia tovaru k preprave;
- miesto, kam má byť tovar dodaný;
- stanovená trasa alebo ubehnutá vzdialenosť, ak tieto faktory oprávňujú použitie sadzby rozdielnej od sadzby bežne používanej;
- hraničné priechody, kde je to nutné.

2. Prepravné doklady sa vyhotovujú v dvoch vyhotoveniach a sú očíslované. Jedno vyhotovenie sprevádza tovar, druhé vyhotovenie sa uchová u dopravcu dva roky od dátumu prepravy a zaraď sa do registra v číselnom poradí. Druhé vyhotovenie obsahuje úplné a konečné dopravné poplatky akéhokoľvek druhu, akékoľvek iné poplatky a akékoľvek zľavy alebo iné faktory ovplyvňujúce cenu a podmienky dopravy.

3. Ak existujúce doklady obsahujú všetky detaily špecifikované v odseku 1 a v spojení so záznamovými a účtovnými systémami dopravcu, umožňujú úplnú kontrolu ceny a podmienok dopravy, takže formy diskriminácie uvedené v článku 79 ods. 1 zmluvy môžu byť odstránené alebo je možné sa im vyhnúť, dopravca nemusí predkladať nové doklady.

4. Dopravca je zodpovedný za riadne vyhotovenie prepravných dokladov.

Článok 7

1. Článok 6 nadobudne platnosť 1. júla 1961.

2. Komisia však môže pred týmto dátumom prostredníctvom nariadenia vydaného po porade s Radou odložiť pre určité druhy prepravy, ktoré sa musia stanoviť, nadobudnutie platnosti najneskôr do 1. januára 1964.

Článok 8

Ustanovenia článku 6 sa nevzťahujú na:

- (a) prepravy tovaru nepresahujúceho päť ton celkovej hmotnosti odosielanej jedným odosielateľom jednému príjemcovi;
- (b) prepravy tovaru v rámci členského štátu na vzdialenosť, ktorá nepresahuje 100 kilometrov;
- (c) prepravy tovaru medzi členskými štátmi na vzdialenosť nepresahujúcu 30 kilometrov.

Článok 9

Ustanovenia článku 6 sa nevzťahujú na prepravu tovaru podnikom pre svoje vlastné potreby, pokiaľ sú splnené nasledujúce podmienky:

- tovar musí byť prepravovaný vozidlami vlastnými alebo vozidlami získanými na splátky a riadenými vlastným zamestnancom alebo zamestnancami;
- doprava musí byť len vedľajšou činnosťou k hlavným činnostiam podniku;
- prepravovaný tovar musí byť vlastníctvom podniku alebo musí byť predávaný, kupovaný, vypožičaný, zapožičaný, prenajímaný alebo dávaný do prenájmu, vyrobený, spracovaný alebo opravovaný podnikom;
- účelom cesty musí byť preprava tovaru do a z podniku alebo jeho premiestnenie buď vo vnútri podniku, alebo smerom von pre jeho vlastné potreby.

Článok 10

Ak do 1. júla 1963 nebudú vypracované pravidlá podľa článku 74 a uplatňované podľa článku 75 zmluvy, týkajúce sa zverejnenia ceny a podmienok dopravy, rozhodnutia týkajúce sa povahy, foriem a rozsahu takeého zverejnenia sa prijímú spoločne s inými vhodnými opatreniami v rámci limitov a tak, ako je uvedené v článku 79 ods. 1 a 3 zmluvy, pričom sa vezme do úvahy skutočnosť, že také rozhodnutia a opatrenia musia byť vo všetkých prípadoch v súlade so spoločnej dopravnou politikou.

Článok 11

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 5 tohto nariadenia, vlády a podniky poskytnú Komisii na jej žiadosť všetky dodatočné informácie týkajúce sa sadzieb, dohôd, cenových dohôd a podmienok dopravy.
2. Komisia môže na zaslanie takýchto informácií stanoviť lehotu najmenej jeden mesiac.
3. Ak Komisia požiada podnik o predloženie informácií, bezodkladne o tom informuje aj vládu členského štátu, v ktorom má podnik sídlo, zaslaním kópie žiadosti.
4. Poskytnutie informácie sa môže odmietnuť, ak by obsahovalo skutočnosti, ktorých zverejnenie by odporovalo základným záujmom bezpečnosti členského štátu.

Článok 12

1. Ktorýkoľvek dopravca, ktorý uplatňuje rôzne ceny a ukladá rozdielne podmienky dopravy toho istého tovaru na tých istých dopravných spojeniach, podľa krajiny pôvodu alebo určenia tovaru, preukáže, na žiadosť Komisie, že taká činnosť nie je porušením ustanovení tohto nariadenia.
2. Uplatňovanie rozdielnych cien a ukladanie rozdielnych podmienok nie je porušením tohto nariadenia v prípade, ak je výhradne výsledkom hospodárskej súťaže medzi dopravcami alebo je spôsobené prevádzkovými podmienkami či už technickými alebo ekonomickými, vlastnými preprave po príslušných dopravných spojeniach.

Článok 13

1. Odosielatelia a iní sprostredkovatelia prepravy tovaru, predložia, na žiadosť svojich vlád alebo Komisie, všetky informácie týkajúce sa poskytovaných služieb ako aj uplatňovaných cien a podmienok.

2. Táto požiadavka sa vzťahuje aj na priamych poskytovateľov pomocných služieb pri preprave v ktoromkoľvek prípade, keď ich odmena a odmena zaplatená dopravcovi, sú zahrnuté v celkovej cene.
3. Ustanovenia článku 11 ods. 2, 3 a 4 sa vzťahujú aj na žiadosti o informácie podľa tohto článku.

Článok 14

1. Členské štáty zabezpečia kontrolu vykonávania povinností uložených dopravcom v článku 5 ods. 2 a článkoch 6 a 11 tohto nariadenia a povinnosti predložiť informácie podľa článku 13.

Na tento účel a po porade s Komisiou, prijímú potrebné opatrenia do 1. júla 1961 .

2. Pokiaľ je to pre vykonávanie tohto nariadenia potrebné, Komisia môže vyslať poverené osoby alebo iných expertov na inšpekčnú cestu za účelom kontroly a dozoru nad dodržiavaním povinností uložených podnikom článkami 5, 6, 11 a 13 tohto nariadenia.

Každá poverená osoba Komisie má nasledujúce práva a právomoci:

- (a) kontrolovať účtovné knihy a iné obchodné záznamy podnikov;
- (b) robiť si na mieste kópie alebo výťahy takýchto účtovných kníh a záznamov;
- (c) mať prístup do všetkých prevádzkových priestorov, na pozemky a do vozidiel podnikov;
- (d) požadovať vysvetlenia ku všetkým bodom týkajúcich sa účtovných kníh a záznamov podnikov.

Komisiou poverené osoby vykonávajú svoje práva po predložení platného potvrdenia, že sú oprávnení uskutočňovať všetky potrebné kontroly podľa tohto článku. Musia mať písomnú plnú moc, v ktorej je menovite uvedený podnik, v ktorom sa vykoná kontrola, a uvedený účel kontroly. Podrobnosti písomnej plnej moci a osôb zodpovedných za uskutočňovanie kontroly sa vopred oznámia dotknutému členskému štátu.

Zástupcovia tohto členského štátu môžu, na jeho žiadosť alebo na žiadosť Komisie, pomáhať povereným osobám Komisie pri výkone ich povinností.

Ak podnik odmietne kontrolu uvedenú v tomto nariadení, zabezpečí dotknutý členský štát povereným osobám Komisie takú podporu a pomoc, ktorá je nevyhnutná pre vykonanie kontroly podľa ich pokynov. Členské štáty po porade s Komisiou prijímú na tento účel do 1. júla 1961 nevyhnutné opatrenia.

3. Všetky osoby podieľajúce sa na kontrolách podľa tohto článku, sú povinné zachovávať mlčanlivosť v súlade s článkom 214 zmluvy.

Článok 15

1. Bez toho, aby boli dotknuté opatrenia prijaté podľa článku 79 ods. 4 zmluvy, Komisia a členské štáty zabezpečia, aby všetky údaje, o ktorých sa dozvedia podľa článkov 5, 11, 13 a 14, zostali dôverné.
2. Pokiaľ Rada jednomyseľne nerozhodne inak, takto obdržané informácie môžu byť použité len pre vykonanie tohto nariadenia.

Článok 16

Po porade s Komisiou stanovia členské štáty a v lehote stanovenej v článku 14 ods. 1 primerané sankcie:

- (a) dopravcom, ktorí nedodržiavajú kontrolné opatrenia stanovené v článku 5 ods. 2 a článku 6;
- (b) podnikom, ktoré aj keď o to boli požiadané, nepredložia svojim vládam v stanovenej lehote informácie stanovené v článkoch 11 a 13;
- (c) podnikom, ktoré svojim vládam vedome predložia nepravdivé informácie .

Článok 17

1. Ak takýto podnik nepredloží informácie požadované Komisiou podľa článkov 11 alebo 13 v stanovenej lehote alebo, ak vedome predloží nepravdivé informácie, Komisia môže v súlade s článkom 79 ods. 3 druhým pododsekom zmluvy rozhodnúť o udelení sankcie maximálne 500 zúčtovacích jednotiek príslušnému podniku a môže stanoviť novú lehotu pre predloženie požadovaných informácií. Ak takýto podnik nepredloží informácie v tejto novej lehote, môže Komisia znovu vydať takéto rozhodnutie.
2. Tieto sankcie však môžu byť uložené len vtedy, ak žiadosť o informácie bola predložená formou rozhodnutia výslovne uvádzajúceho sankcie podľa tohoto článku.

Článok 18

1. Ak je Komisia presvedčená, že došlo k diskriminácii v zmysle článku 79 ods. 1 zmluvy, môže s ohľadom na každý prípad diskriminácie a rozhodnutím, podľa článku 79 ods. 4, uložiť príslušnému dopravcovi sankciu nepresahujúcu dvadsať násobok poplatku obdržaného alebo požadovaného za prepravu.
2. Ak diskriminácia v zmysle článku 79 ods. 1 zmluvy pokračuje napriek rozhodnutiu Komisie prikazujúcemu odstrániť takúto diskrimináciu, môže Komisia uložiť príslušnému dopravcovi, s ohľadom na každý prípad diskriminácie a v súlade s článkom 79 ods. 4 zmluvy, pokutu nepresahujúcu 10 000 zúčtovacích jednotiek.
3. Pred uložením sankcie podľa článku 17 tohto nariadenia, Komisia sa poradí so všetkými dotknutými členskými štátmi, ktorým predloží kópie všetkých dokladov a dôkazy zhromaždené v súvislosti s preskúmaním vykonaným Komisiou podľa článku 79 ods. 4 zmluvy. Každý konzultovaný členský štát si môže obstaráť vyjadrenie nezávislého vnútroštátneho orgánu a odpovie do dvoch mesiacov.

Článok 19

Rozhodnutie prijaté podľa článkov 17 a 18 tohto nariadenia nie je trestnoprávnej povahy.

Článok 20

Pred prijatím rozhodnutia v súlade s článkami 17 a 18 sa dotknutým podnikom oznámia navrhované opatrenia.

Komisia dotknutým členským štátom zašle kópie rozhodnutí prijatých podľa článkov 17 a 18.

Článok 21

Na účely predchádzajúcich článkov sa zúčtovacou jednotkou rozumie jednotka, ktorá sa používa pri návrhu rozpočtu Spoločenstva podľa článkov 207 a 209 zmluvy.

Článok 22

Všetky podniky, bez ohľadu na to, či sa spravujú verejným alebo súkromným právom, sú zodpovedné za dodržiavanie tohto nariadenia svojimi zamestnancami. Toto ustanovenie sa vzťahuje tiež na sankcie stanovené týmto nariadením.

Článok 23

Sankcie uložené Komisiou podľa článkov 17 a 18 sa vykonávajú za podmienok stanovených v článku 192 zmluvy. Čiastky vybrané pri výkone rozhodnutia o uložení sankcie, sa odvádzajú Európskemu hospodárskemu spoločenstvu a vykazujú sa ako príjmy jeho rozpočtu.

Článok 24

Ak členský štát predloží podľa článku 79 ods. 4 zmluvy žiadosť požadujúcu preskúmanie prípadu, ktorý považuje za diskrimináciu, uvedie v nej dôvody, z ktorých vychádza.

Článok 25

1. Pred prijatím rozhodnutia alebo pred uložením sankcie podľa článku 18 tohto nariadenia, si Komisia vypočuje vysvetlenie od dotknutej osoby alebo jej splnomocneného zástupcu; k tomu môže menovať jedného zo svojich pracovníkov.

2. Podľa článku 172 zmluvy má Súdny dvor neobmedzenú právomoc, čo sa týka sankcií uložených podľa článkov 17 a 18. Komisia nesmie pokračovať vo výkone sankcií, pokiaľ neuplynie lehota na podanie opravného prostriedku.

Článok 26

Komisia prijme opatrenia potrebné na vykonanie tohto nariadenia.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a je priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 27. júna 1960

Za Radu
predseda
P. GRÉGOIRE“
